

Adı Anne Olan Her An Her Anı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Mart 2024

Hangi düş' ün tarhında saklıydı mutluluk hangi yarımada dan fırrar etti yürek ve aşkın ana kıtası sözcüklerin değışmeyen rotası...

İzafi bir çizgi değil bu
Sadece şakiyan hüznün içre yolculuğunda
Nöbete kaldığım her gün her gece
Mademki mihrabı yerindeydi cihanın
Töhma altında kalmadan insan
Seyyah düşlerin yorgunluğunu dahi yok sayıp
Sığındığı kadar Rabbine
Ve sıvalı kolları
Her şiiri her duyguyu
İthaf ettiğim annemin
Yüreğinde açan ilk ve son çiçek olmanın
Verdiği gururla
Solmamak adına direniyorum
Ve rengim nasıl ki mahzun bir gülüm/semeye dair
Sadece ve sadece masum
Ve sonlanmayan bir masal diliyorum

Tanrıdan
Ve adı anne olan her anda her anıda
Saklı tutulası umudun güzergâhında dikleniyorum da
Evrene
Direttiğim kadar umudu, sevgiyi
İçimdeki deryayı sunuyorum Rabbime...

Her günün geceye yolculuğu
Uğurlu sayımsa on üç:
Annemin doğduğu uğurlu rotam Şubatın mimikleri
Dünde kalsa ne ki?
Mazinin ve yüreğin yitimleri.
Hüzün ve mutluluk dikenli bedenimin tellerinde
Saklı o akım
Ruhumdaki akın
Devasa bir rahmeti dillendirmenin tetiklediği
Dünün nezdinde ölü
Yarına aday metazori bir yolculuk değil hem benimki
Sadece sevginin istikameti...
Sadece şiar edindiğim kaçamak bakışlı ufuktan
Kaçamadığım kadar da bu dik yokuştan...

Özet geçtim geçeli ömre
Özveri ile soluduğum şiirin diline takılı
Bir ardıç kuşu misali
Bekası yarınların
Bata çıka yürüdüğüm yola eşlik eden
Ayak sesimin yankıları
Ve işte düztaban şiir
İmgelerinse yanan tabanları
Aşkın aksisinde
Özlemin iç çekişinde
Sobelenmiş bir çocuğum hem hâlihazırda

Mayın tarlasında seken duyguları
Yalnızlığım ıssızlığım
Rugan pabuçları varlığın
Varamadığım bir ana kıta
Yâdımda saklı bir yarımadayım oysa

Bir yanım eksik özlemimle diktiğim;
Bir yakam kayıp
Varmakla iştigal kendime...

Beti benzi atan geceye söylemim
Sözcüklerse çetelem benim
Her imge her kelime başlı başına bir çete
Kaygıların girizgâhı
Umudun veryansın ettiği
Acıların kazıntısı
Gönlün muhabbet ehli sitemi.

Kordan hükümler
Körden ziyade gözü açık kimse görmeyenler
Kâh dün kâh yarın
Bir mizansense gün.
Nice yarım kalmışlığım
Göğün kıvancı
Yerin direnci
Sevginin hikmeti ve annemin yüreği
Hem kırgın hem yaralı hem umuda yolculuk
Kat izinde duyguların bazense tutulan nutuk
İzaflı bir eksenmiş hem yaşamak.

Taban tabana zıt içimdeki çocuk
Hem muteber hem yetişkin
İşinin ehli de oldu mu yüreğin demindeki iz
Bazen girift
Bazen savruk
Yandığı kadar yürek
Yakardığım tek Varlık
Rabbine sadık bir kul olmanın hikmeti
Çağlayan günden arda kalan titri
Yanan ateşin külü
Külliyesinde duyguların
Kara gecenin laneti
Gün doğmaya yakın
Bandığım kadar hasreti bitimsiz sevgiye
Adı anne oldu mu ki iklimin tecelli ettiği...